

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

מ"מ קשיא. ובי מטה עומד ומולק: **כלל רוב.** רובם הכשר של מפרק דלחכי לאו מטה היא דהא זעירי מפרק רובו כשר קאמר (כ"א): **לחא שמעטא.** דזעירי: א"ל. הואיל ומטה חשוב כל מליקות דאמר כרחמי דהכי לחתוך קמימינן וכו' מטה עומד ומולק: **אשמוסא.** שם רוביה ומטה שמי יענה: כחשטא העוף כמיז ולא יבדיל גבי שמיעת הקול בירקא [ו] הילך נחד סימן כגרי דהא כחשו בסימן אחד: **ורוב כשר עומ.** לחא מליקת שמעטא: **ועובטא.** דבעי הדלה בלדלמן [פ"ד] שנים או רוב שנים: פלוגתא דר' אלעזר בר ר"ש ורבנן לקמן בשמעינן [פ"ד]: **האמר רוב שנים.** דוקא אלא יותר דלחמי לקמן [פ"ד]. (ד"ה כד) דבעינן שיבא אדמו בלחא ובגוף כשהוא מזה: **שדומים לשנים.**

מכל מקום קשיא אמר רבא אימא וכן הוא
עושה "חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר
כי סליק רבי יודא אשכחיה לר' אמי דיתיב
וקאמר לה להא שמעתא אמר ליה וכי מתה
עומד ומולק 'אשתומם כשעה חדא אמר ליה
אימא כך הוא עושה חותך שדרה ומפרקת
בכלא רוב בשר תניא נמי הכי ^אכי ציד מולקין
חמאת העוף חותך שדרה ומפרקת בלא רוב
בשר עד שמגיע ללושט או לקנה הגיע ללושט
או לקנה חותך סימן אחד או רובו ורובו בשר
עקמו ובעולה שנים ^א או רוב שנים מגי' אי רבנן
הא אמרי' שנים דוקא אי כר"א בר"ש האמר
רוב שנים אימא שנים לרבנן רוב שנים לרבי
אלעזר בר"ש ואיבעית אימא הא והא ר' אלעזר
בר"ש ומאי שנים שדומין לשנים אמר רב
יהודה עמר שמואל ^גנשרה מפרקת רובו
כשר עמה מטמא באהל וא"ת אותה מעשה
דעלי' מפרקת בלא רוב בשר הואי זקנה
שאני דכתיב ^ויהי כהזכירו את ארון האלהים
ויפול מעל הכסא אחורנית בעד יד השער
ותשר מפרקתו וימת כי וקן האיש וכבר
יגו' אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יוחנן
דקרקעו כרג מטמא באהל א"ר שמואל בר
צחק ה'מגבו אמר ^ישמואל ^יעשה גיסטרא
גבלה ^זא"ר אלעזר ^זניטל הירך וחלל שלה
גבלה ^זיכיר ^זגבלה ה"ל חלל שלה (יכיר) אמר רבא
חלל שרבוזה וגריות חסרה תנן הכי ^ההותו
דראשיון אע"פ שמפרסין ממאים ^בכונב
הלמא שמפרסת מאי הותו ר"ל אמר הותו
מממש ר' אסי אמר רבי מגי' כהבדלת עולת
העוף א"ל ר' ירמיה לרבי אסי כהבדלת עולת
העוף לרבנן ולא פלגיתו או דלמא ^הכהבדלת
עולת העוף לר"א בר"ש ופלגיתו א"ל כהבדלת
עולת העוף לר"א בר"ש ופליגין איכא דאמרי
ר"ש בן לקיש אמר הותו ממש ר' אסי
א"ר מגי' כהבדלת עולת העוף לרבי אלעזר
בר"ש ברוב שנים מאי רבנן ומאי רבי
אלעזר בר"ש דתניא ^זזאת השני' יעשה עולה
כמשפט כמשפט חמאת בהמה אתה אומר
כמשפט חמאת בהמה ^ה או אינו אלא כמשפט
חמאת העוף כשהוא אומר והקריבו
חלק הכתוב בין חמאת העוף לעולת העוף
וימה אני מקיים כמשפט כמשפט חמאת
בהמה מה חמאת בהמה ^זאינה כאה
אלא

עלינו כשהוא מביא בעשירות דבר בחטאת בהמה: **כחשפט**
משמע שקנינו המשפט במקום אחר ואיננו קאי לחטאת בהמה
לדעיל קאי שהרי עולה זו באה חלופין לה הלכך לה הקשה וילין מביא
דמפרש לקמיה דלינא אלא אלא מן החולין בו: **ואי אלא כחשפט**
חטאת העוף. אלא מיעוטן הבלהה במלקות דמביני (ויקרא ה)
בחטאת העוף ממול ערפו ולא ידביל: **כשהוא אומר והקריבו**. בעולם העוף
של נדבה בויקרא והקריבו הכין אל המזבח וממק את ראשו וגומר' מדלא
מביני שהקריבו אלא והקריבו משמע חלוקה הקריבונו של זה מהקריבה
אחרים גילה כך הכתוב שלא חלמה מליקת עולה ממליקת חטאת:
אלה

לרבי אמי דקאמרי לאה שמעתא. פירוש
ו' ולא גרסי' (ב) אפי' דרבי אפי' הוא
ראשיהון דהיינו כההכלת עולת העוף:
זה היה ועוף מיתניא במסכת אהלות
ולא גבי שריאם כדפירש בקונטרס:
בהותו ממש. נראה דפליגי
אזעריא דלעיל דגני ליה
במפרקת ורוב בשר לחוד:

בשואו אומר והקריבו ח"כ
הבתוב כ"ו. פירוש
להלךך הגדלה בעולת העוף וד"ת
דבפך קדשין קדשים (ונחם דף ס"ה)
דרש ליה למילתא אחרימי דקאמר לה
שנאמר מן המורס או מן בני היונה
יכול לא יפתוח מנ" פרידס ח"ל
והקריבו וי"ל דהכא מדמסך והקריבו
לומלך דרשין דחלוקה מילקע עולת
העוף ממיליקה חטאת עוף לענין
הגדלה: **במשפט** חטאת בהמה.
הקשה בקונטרס למה ליה להאי
תנא למימר כמשפט חטאת בהמה
ולקרימי ובהטות העוף דסליק
מיינה דבאה מן החולין וכולהו אימנהו
בה וזילוק דוהקריבו ד' למילתיה
אחא דקאמר חלוקה עולה מחטאת
לענין הגדלה דקאמר יארבי ישמעאל
ורא"ש גר"ש ותיכר דבטעות העוף
לא כתיב בה חולין כהדיא אלא
בהמה כתיב בלוקמן ובהיקשא יליף
מדאיקרי חטאת ודבר הלמד בהיקש
אינו חוזר ומלמד בהיקש גמי קדשים
וההדין עמו דהשיב כמשפט חטאת
ולא כתיב כהדיא דהא כאשר יורס
וכן יעשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת חשיב ליה היקש פרק אחוה
מקומן (ונחם דף ט"ז) וקשיא למירוש
דא"כ מחטאת בהמה גופיה היכי
יליף הא כמשפט חטאת בהמה
דקאמר ע"כ לאו אפרו של הארץ קאי
דמה ענינו לכאן אלא אחטאת בהמה
דלעיל קאי דכפרים בקונטרס שהרי
בהמה מפרי של הארץ יליף מדאיקרי
חטאת והיינו נמי למד מן הלמד
ואחאי חשיב חטאת העוף למד בהיקש
יותר מן א) בהמה ועוד דבפ"י דביא
(דף כ') דריש ויקרב את העולה
ויעשה כמשפט לימד על עולת חובה
שטעונה סמיכה כעולת נדבה והשתא
ל"ל כמשפט תיפוק ליה מדאיקרי
עולה ועוד דבפ"י דבזבחים (דף ט"ז)

לא ילפינן הטעם מיר מחטאת חלז
ולא גמרי מהדדי מדאיקרי הטעם
כיון דאיכא למיפדך וה"נ טעמא העוף
היכי יליף מפרו של אהרן דאיכא
למיפדך שכן טעמיה מלי בשמיטה
ושכן כפרתו מרובה ויבנס דמה לפני
אש דשבעות (דף טז. ו.) ועיקר דהטעם בהמה
לא אהרן דאי במה מיזני איכא למיפדך
מה לפני ואפינס דפרשית וזי מהאיפסא
קו ליה עולת העוף וזיל מחשפט שווראה
י פרו של אהרן לא הוה צריך למכתב
לא אח פרה הטעמא ותו לא דפרו של
אהרן מן החולין כיון דנשפך מידי דהוה
החולין כדאמרין בספירי בפרשת מרי
ועולה אינא נאכלת אלא כמיז (והקד טז)
ה ליל כמשפט לענין חולין בעולת העוף
ז"ב מאי פריך לקמן (דף כג.) מביס צותו
עולה אפילו עולת הדק וא"ת כי היכי
ן נמי בפר"ב דביעה (דף כ.) עולת חובה
מנדבה

[illegible]

תורה אור השלם

1. ארץ הנאל די שמה
בלשאצער אשחוסם
בשעה דרה ורעניג
יבנהלה ענה מלכא
ואמר בלשאצער חלמא
ופשרא אל יבדלך ענה
בלשאצער ואמר קרי
חלמא לשאנך ופשרא
לערה: תנאל דז עז
2. ויהי כחזכורא
ארון האלהים ופל מעל
דכסא אחרורי בער די
השער וחשבר מפרקת
ימח בן יקן האיש וכבר
והוא שפט את ישראל
ארבעים שנה:

גליון הש"ס

נח' אי רוב שנים. עין
לקמן דף קכג ע"ב וכתוב
שם ד"ה עולם:

הגהות הב"ח

(א) תד"ה כי וכו' ולא
נרמקין ד' אסין:

מוסף רשמי

חורן שדרה. מות
הפער. שדרה.
ומספר. שם האור
הוא רוב בער.
מקומם מניח
המפתח וזו שם
נעמה נעלה ומעולה
ואפילו מספרת. יתכן כי
זה חורן רוב שם קודם
השמן לזה כי מהם לא
היוה נם מליקה. וישמע
הכלה שם מן שם
ברוך קדוש. יתכן כי
הוא מוטעם באהל. שם
המספר. שדרה.
שם. עשאר גיטרא
נעלה. ואפילו מספרת
המפתח. שם הירך
והכלל שלה. גיטרא
שם שרין שם מעולה
נעלה. נעמה שם לא
היה מחורן יתכן כי
הוא שם. שדרה.
למה מספרת המספר
ואפילו שם שם שם

עין משפט
גד מצות

קָבָה א ב מ נ פ צ ק
מַעֲשֵׂה קִרְבָּנֹת סֹלֶס
כָּהֵן (וְיִשְׂרָאֵל) |
קָבָה א ב ג ד ה ו ז ח ט י
מַחֲלֵי טוֹמְאוֹת מֵת
לְגִטּוֹ (וְיִזְכֹּר שְׁלֹשֶׁת עֻד
סֹהֵל טוֹמְאוֹת דָּף סָה
טוֹשִׁיעַ טִיבֵּן טִיבֵּן שֶׁ
שָׁפָף אָל |
קָבָה ו ז ח ט י כ ל
שְׁחִטֵּה לֵיכִישׁ וּפְדִי
סֹהֵל אֲחֻת טוֹמְאוֹת סֹלֶס
ח |
קָבָה ח ט י כ ל
שְׁחִטֵּה לֵיכִישׁ |
קָבָה ט י כ ל
אֲחֻת טוֹמְאוֹת
לְיִדִּי |
קָבָה כ ל ט י שׁוּעִי שׁוּעִי
מִקֵּץ לֵיכִישׁ וּפְדִי
סֹהֵל מִצִּינֵה לֵיכִישׁ |

לעזי רש"י

קידור"א (קידור"א).
מור, חלל.

שימה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones